

<p>22. Imię i nazwisko osoby kierującej procesem produkcji paszy leczniczej/produktu pośredniego*</p> <p>..... (podpis, pieczętka i data)</p>	<p>24. Numer partii wytworzonej paszy leczniczej/produktu pośredniego* pokrywający się z numerem pobranej próby</p>
<p>23. Data i numer wydania przez wojewódzkiego lekarza weterynarii decyzji zatwierdzającej zakład do wytwarzania pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu i produktów pośrednich</p>	
<p>25. Potwierdzam wydanie paszy leczniczej/produktu pośredniego* zgodnie ze zleceniem</p> <p>..... (podpis osoby upoważnionej do wydania paszy leczniczej/produktu pośredniego*)</p>	

* Niepotrzebne skreślić.

** Wypełnia nabywca premiksu leczniczego, z wyjątkiem kolumny „d”, którą wypełnia lekarz weterynarii wystawiający zlecenie.

156

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 1 lutego 2007 r.

w sprawie wymagań weterynaryjnych, jakie powinny być spełnione przy badaniu mięsa na obecność włośni metodą badania trichinoskopowego

Na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127 i Nr 171, poz. 1225) zarządza się, co następuje:

§ 1. Metodę badania trichinoskopowego, określoną w rozdziale III załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2075/2005 z dnia 5 grudnia 2005 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące urzędowych kontroli w odniesieniu do włośni (*Trichinella*) w mięsie (Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2005, str. 60), zwanego dalej „rozporządzeniem 2075/2005”, można stosować do badania mięsa:

- 1) świń domowych i dzików, w zakładzie, o którym mowa w art. 16 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2075/2005, po uzyskaniu zgody powiatowego lekarza weterynarii;
- 2) dzików, podlegającego obowiązkowi badania na obecność włośni na podstawie przepisów w sprawie szczegółowych warunków uznania działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej;

3) nieoskórowanego dzików, podlegającego obowiązkowi badania na obecność włośni na podstawie przepisów w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do sprzedaży bezpośredniej;

4) nutrii, podlegającego obowiązkowi badania na obecność włośni na podstawie przepisów w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do sprzedaży bezpośredniej.

§ 2. 1. Powiatowy lekarz weterynarii, właściwy ze względu na miejsce położenia zakładu, w drodze decyzji, wyraża zgodę na zastosowanie metody badania trichinoskopowego do badania mięsa na obecność włośni, jeżeli w zakładzie są spełnione warunki określone w art. 16 ust. 1 lit. a i b rozporządzenia 2075/2005.

2. Zgoda jest wydawana na pisemny wniosek podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo sektora spożywczego, zawierający:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) weterynaryjny numer identyfikacyjny zakładu.

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 131, poz. 915).

§ 3. 1. Mięso świń domowych i dzików, o którym mowa w § 1 pkt 1, po oskórowaniu, jeżeli nie stwierdzono w nim włośni w wyniku badania metodą badania trichinoskopowego i uznano je za zdatne do spożycia przez ludzi w wyniku badania poubojowego, znakuje się:

- 1) znakiem weterynaryjnym w kształcie koła o średnicy 6 cm, zawierającym:
 - a) w górnej części — litery PL,
 - b) w środku — weterynaryjny numer identyfikacyjny zakładu,
 - c) w dolnej części — litery IW oraz
- 2) znakiem weterynaryjnym w kształcie koła o średnicy 2,5 cm, zawierającym w środku literę „T” o wysokości 1,5 cm i grubości 0,2 cm.

2. Znaki weterynaryjne, o których mowa w ust. 1, umieszcza się obok siebie poprzez opieczątowanie przy użyciu tuszu lub poprzez znakowanie na gorąco zgodnie z lit. b ust. 2 rozdziału III sekcji I załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 226 z 25.06.2004, str. 83; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 75).

3. Jeżeli w nieoskórowanym mięsie dzików, o którym mowa w § 1 pkt 1, nie stwierdzono włośni w wyniku badania metodą badania trichinoskopowego, znakuje się je znakiem weterynaryjnym, wymienionym w ust. 1 pkt 2, poprzez umieszczenie znaku na zawieszce dołączonej do tuszy.

4. Po oskórowaniu mięsa, o którym mowa w ust. 3, i uznaniu go za zdatne do spożycia przez ludzi w wyniku badania poubojowego, mięso to znakuje się znakami weterynaryjnymi wymienionymi w ust. 1, w sposób określony w ust. 2.

§ 4. 1. Mięso świń domowych i dzików, o którym mowa w § 1 pkt 1, zbadane na obecność włośni metodą badania trichinoskopowego, dostarcza się wyłącznie podmiotom, o których mowa w art. 16 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2075/2005.

2. Mięso dzików, o którym mowa w § 1 pkt 2, zbadane na obecność włośni metodą badania trichinoskopowego w zakładzie, o którym mowa w art. 16 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2075/2005, dostarcza się wyłącznie konsumentowi końcowemu.

§ 5. Mięso dzików, o którym mowa w § 1 pkt 2, nie pochodzące z zakładu przetwórstwa dziczyzny, w którym nie stwierdzono włośni w wyniku badania metodą badania trichinoskopowego, znakuje się znakiem weterynaryjnym wymienionym w § 3 ust. 1 pkt 2, umieszczanym:

- 1) poprzez opieczątowanie znakiem przy użyciu tuszu lub poprzez znakowanie na gorąco zewnętrznej powierzchni oskórowanej tuszy w taki sposób, aby

w przypadku jej dzielenia na półtusze lub ćwierćtusze lub gdy półtusze są dzielone na trzy części — znak był umieszczony na każdej z tych części, lub

- 2) na zawieszce dołączonej do nieoskórowanej tuszy.

§ 6. Mięso dzików, o którym mowa w § 1 pkt 3, w którym nie stwierdzono włośni w wyniku badania metodą badania trichinoskopowego, znakuje się znakiem weterynaryjnym wymienionym w § 3 ust. 1 pkt 2, umieszczanym na zawieszce dołączonej do tuszy.

§ 7. Mięso nutrii, o którym mowa w § 1 pkt 4, w którym nie stwierdzono włośni w wyniku badania metodą badania trichinoskopowego, znakuje się znakiem weterynaryjnym wymienionym w § 3 ust. 1 pkt 2, umieszczanym:

- 1) poprzez opieczątowanie znakiem przy użyciu tuszu lub poprzez znakowanie na gorąco zewnętrznej powierzchni tuszki, w dwóch miejscach, w taki sposób, aby w przypadku jej dzielenia na półtuszkę znak był umieszczony na każdej z tych części;
- 2) na zawieszce dołączonej do nieoskórowanej tuszki.

§ 8. 1. Mięso, zbadane na obecność włośni metodą badania trichinoskopowego, uznaje się za zdatne do spożycia przez ludzi po poddaniu go obróbce cieplnej, w wyniku której zostaje podgrzane do osiągnięcia temperatury wewnętrznej wynoszącej co najmniej 71 °C.

2. Mięso, zbadane na obecność włośni metodą badania trichinoskopowego, przed opuszczeniem rzeźni i zakładu przetwórstwa dziczyzny, zaopatruje się w informację o treści: „Mięso przed spożyciem należy poddać obróbce cieplnej zapewniającej podgrzanie tego mięsa do osiągnięcia temperatury wewnętrznej mięsa wynoszącej co najmniej 71 °C. Mięso nie powinno być wykorzystywane do przygotowania potraw na grillu lub w kuchence mikrofalowej”.

3. Informację, o której mowa w ust. 2:

- 1) dołącza się:
 - a) do każdej części tuszy powstałej w wyniku jej podziału w rzeźni,
 - b) do każdej części tuszy o masie powyżej 1 kg powstałej w wyniku jej podziału w zakładzie przetwórstwa dziczyzny;
- 2) umieszcza się na zamkniętych pojemnikach, w których transportuje się z rzeźni lub zakładu przetwórstwa dziczyzny części mięsa zbadanego na obecność włośni metodą badania trichinoskopowego, inne niż określone w pkt 1;
- 3) podmiot prowadzący handel detaliczny, w tym działalność marginalną, lokalną i ograniczoną, w zakresie sprzedaży mięsa świń domowych, dzików oraz nutrii, zbadanego na obecność włośni metodą badania trichinoskopowego, umieszcza na każdej porcji świeżego mięsa sprzedawanej konsumentowi końcowemu lub innemu podmiotowi prowadzącemu handel detaliczny;

4) podmiot prowadzący sprzedaż bezpośrednią tusz dzików i tuszek nutrii, zbadanych na obecność włośni metodą badania trichinoskopowego, umieszcza na tych tuszach i tuszkach.

4. Jeżeli przed dostarczeniem konsumentowi końcowemu lub podmiotowi prowadzącemu handel detaliczny produktu wyprodukowanego z mięsa zbadanego na obecność włośni metodą badania trichinoskopowego, mięso to poddano obróbce cieplnej, która gwarantuje:

1) osiągnięcie w każdym punkcie produktu temperatury wynoszącej co najmniej 60 °C, nie krócej niż przez 1 minutę, lub

2) podgrzanie do osiągnięcia temperatury wewnętrznej mięsa wynoszącej co najmniej 71 °C

— to produktu tego nie zaopatruje się w informację, o której mowa w ust. 2.

§ 9. Rozporządzenie traci moc z dniem 31 grudnia 2009 r.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: w z. *M. Zagórski*

157

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 1 lutego 2007 r.

w sprawie pasz leczniczych nieprzeznaczonych do obrotu²⁾

Na podstawie art. 18 ust. 5 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. Nr 144, poz. 1045) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki organizacyjne i techniczne, jakie powinien spełniać zakład, w którym wytwarza się pasze lecznicze nieprzeznaczone do obrotu;
- 2) sposób produkcji pasz leczniczych nieprzeznaczonych do obrotu;
- 3) dokumenty składające się na raport wytwarzania paszy leczniczej nieprzeznaczonej do obrotu i sposób prowadzenia tego raportu;
- 4) warunki i sposób przechowywania pasz leczniczych nieprzeznaczonych do obrotu;
- 5) warunki i sposób pobierania próbek pasz leczniczych nieprzeznaczonych do obrotu.

§ 2. 1. W zakładzie, w którym wytwarza się pasze lecznicze nieprzeznaczone do obrotu, zwanym dalej „zakładem”, wyodrębnia się na czas ich produkcji miejsca, w których:

- 1) rozdrabnia się pasze i materiały paszowe, przeznaczone do wytworzenia pasz leczniczych nieprzeznaczonych do obrotu;

2) miesza się składniki przeznaczone do wytworzenia pasz leczniczych nieprzeznaczonych do obrotu;

3) przechowuje się pasze lecznicze nieprzeznaczone do obrotu;

4) czyści się i odkaża zbiorniki, w których są przechowywane pasze lecznicze nieprzeznaczone do obrotu.

2. Jeżeli czyszczenie i odkażanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, zostało przeprowadzone poza zakładem, wytwórca pasz leczniczych nieprzeznaczonych do obrotu przechowuje przez 12 miesięcy pisemne potwierdzenie jego przeprowadzenia.

3. Zakład wyposaża się w ujęcie wody.

§ 3. 1. W pomieszczeniach zakładu powinny się znajdować:

1) urządzenia do dozowania, rozdrabniania i mieszania składników pasz leczniczych nieprzeznaczonych do obrotu;

2) certyfikowane urządzenia do ważenia, o zakresie i dokładności dostosowanej do wielkości naważek;

3) zbiorniki do przechowywania pasz leczniczych nieprzeznaczonych do obrotu.

2. Podłogi i ściany pomieszczeń zakładu, w których dozuje się, rozdrabnia, miesza, waży i przechowuje pasze lecznicze nieprzeznaczone do obrotu, powinny być wykonane ze zmywalnego, gładkiego i odpornego na ścieranie materiału, łatwego do czyszczenia i odkażania.

3. Pomieszczenia zakładu, w których dozuje się, rozdrabnia, miesza, waży i przechowuje pasze lecznicze nieprzeznaczone do obrotu, zabezpiecza się przed dostępem szkodników.

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 131, poz. 915).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia dyrektywy Rady 90/167/EWG z dnia 26 marca 1990 r. ustanawiającej warunki przygotowania, wprowadzania do obrotu i użycia pasz leczniczych we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 92 z 07.04.1990, str. 42, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 57, z późn. zm.).